

Møte for lukkede dører
torsdag den 26. juni 1952 kl. 10.

President: Johan Wiik.

Dagsorden:

1. Tilråding frå finans- og tollnemnda om nokre avgifts-, tilskots- og utjamningsordningar etter prisloven som var gjeldande pr. 1. januar 1952, men ikkje tatt med i St.meld. nr. 36 (1952) (innst. S.N.).
2. Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter (budsjett-innst. S. nr. 269). (Prp., innst. og debatt er offentleggjort)

Etter forslag av presidenten besluttades enstemmig:

1. Møtet holdes for lukkede dører.
2. Regjeringens medlemmer og de i forretningsordenens § 54 nevnte funksjonærer samt tolldirektør Dannevig og byråsjef Ludvigsen gis adgang til møtet.

Sak nr. 1.

Tilråding frå finans- og tollnemnda om nokre avgifts-, tilskots- og utjamningsordningar etter prisloven som var gjeldande pr. 1. januar 1952, men ikkje tatt med i St.meld. nr. 36 (1952) (innst. S.N.).

Komiteen hadde innstillet:

St.meld. nr. 79, 1952 - vert lagd ved møteboka.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 2.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om tollavgifter (budsjett-innst. S. nr. 269).

Saken i sin alminnelighet ble undergitt debatt.

(Se St.tid. 2566-2580)

Presidenten: Presidenten vil foreslå at presidentskapet i samråd med departementet foretar offentliggjørelse av proposisjon, innstilling og forhandlinger vedkommende tolltariffen. - Det ansees bifalt.

Hr. Hambro har bedt om ordet til en redegjørelse.

Presidenten vil foreslå at sekretær Ekeland gis anledning til å være til stede under denne redegjørelse.

Hambro: Under 6. mai skrev Utenriksdepartementet til utenriks- og konstitusjonskomiteen angående spørsmålet om kunngjøring av ytterligere grenselinjer for vårt sjøterritorium i overensstemmelse med dommen som var avsagt i Haag. Utenriksdepartementet ønsket å drøfte med komiteen hvorvidt det var nødvendig å bringe denne sak inn for Stortinget til noen beslutning. Komiteen var av den enstemmige oppfatning, som vel også departementet har, at det ikke var nødvendig, idet Stortinget i hemmelig møte den 14. juli 1936 enstemmig bemyndiget Regjeringen til - når tidspunktet ansåes beleilig - å søke utvirket kongelig resolusjon om fastsettelse av grunnlinjepunkter for beregning av Norges fiskerigrense for samtlige de kystavsnitts vedkommende, hvor slike punkter ikke tidligere er fastslått, - overensstemmende med de grunnlinjepunkter som er angitt i bilaget til den komiteinnstilling som lå til grunn for stortingsvedtaket 10. juli 1936. Det var enstemmighet på alle punkter.

Efter at dommen i Haag er falt, har Utenriksdepartementet latt de sakkyndige - Sjøkartverket og andre - prøve alle de grunnlinjepunkter som tidligere var vedtatt av Stortinget, for å gjøre det helt klart at det intet var ved de grunnlinjer Regjeringen var bemyndiget til å la opptrekke, som stred mot dommen eller domspremissene i Haag. Det var ingen slike uregelmessigheter av noen art, men på et par mindre punkter når det gjaldt de eldre resolusjoner, særlig den av 1869, ble det funnet ønskelig å klarlegge punktene noe bedre enn det var gjort i de gamle resolusjoner.

I de gamle resolusjoner var det oppgitt navnene på visse holmer og skjær, men der var ikke angitt den nøyaktige geografiske beliggenhet, slik som vi nu fordrer det. Det blir nu gjort ved den nye kunngjøring, uten at deri ligger noen vesensendring av noen art i det som tidligere var vedtatt. Der var bare på ett punkt at der var noen uoverensstemmelse som overhodet var merkbar. Jeg skal få lov til demonstrere det på kartet.

De linjer som var trukket opp i 1869, gjaldt bare en bestemt strekning på kysten i Møre og Romsdal, og de endte naturlig ved et punkt, som er kalt grunnlinjepunkt 62. Senere, da man hadde trukket grensen fra Grense Jakobselv til Træna og ført grenselinjen nedover, måtte den støte sammen med en grense som var trukket opp i 1869. Da fant de kartkyndige at det ikke ville være naturlig å la grensen gå inn om punkt 62, som var et ytterpunkt for opptrekningen i

1869, men som her ville skape et «kne» eller en innbuktning på kartet, som ikke stemte med de alminnelige prinsipper, at linjen skulle følge kysten hovedretning.

Da man ville sikre seg mot at der kunne reise seg noen art av innvendinger, har Utenriksdepartementet også latt konferere med advokat Sven Arntzen, som førte vår sak i Haag, ikke fordi man i komiteen eller departementet vel egentlig var i tvil, men fordi man ville forebygge at det kunne reises noen formelle innvendinger, kanskje delvis i den følelse at den nye linje man trakk her, var for oss noe fordelaktigere, for så vidt som den legger inn under norsk sjøterritorium Griptarene med den utmerkede anledning for tråling, særlig etter sei, som man der har. Der har hittil ingen utlendinger vært som har fisket på dette felt, og derfor er det desto mer ubetenkelig å foreta den beriktigelse som her er helt naturlig. En del av Griptarene-området vil allikevel falle utenfor den norske fiskerigrense.

Det er full enighet i komiteen og full overensstemmelse med departementet om at man går frem på den måte som er anbefalt av de sakkyndige, og som er tiltrådt av advokat Arntzen. Det betegner altså ingen utvidelse i virkeligheten av norsk territorium, det betyr bare at man binder sammen de grenselinjer som man tidligere hadde, så man nu får en enhet for hele den norske kysts vedkommende. Man kan jo ikke trekke opp stykkevis og stykkevis, uten at det blir visse punkter hvor grensene flyter sammen, og hvor man derfor eventuelt må foreta en regulering.

Vi har i komiteen ment at det var unødvendig å bringe dette inn til noen formell beslutning av Stortinget. Regjeringen har enstemmig fått en bemyndigelse, men vi har ment med utenriksministeren, at det var riktig å gjøre Stortinget bekjent med dette, slik at man ikke på noen måte blir overrasket når nu alle grunnlinjepunkter langs hele den norske kyst blir offentliggjort. Det er jo ikke alle medlemmer av Stortinget i dag, som var medlemmer av Stortinget i 1936 og kjenner det som den gang skjedde. For dem som måtte ønske å gjøre arkivstudier i så henseende, nevner jeg at alle grunnlinjepunkter finnes oppgitt i stortingsinnstilling S.L. for 1936, og den er i fullt samsvar med Stortingsmelding nr. 13 for 1935, som gav hjemmel for kunngjøringen om fiskerigrensen fra Grense Jakobselv til Træna. Man har villet i Utenriksdepartementet, og komiteen er glad for å medvirke til det, at alle Stortingets medlemmer er kjent med at dette nu vil skje i samsvar med og i videre gjennomførelse av Stortingets eldre beslutninger i denne sak.

Statsråd Lange: Som sakens ordfører, hr. Hambro sa, er det ingen uoverensstemmelse mellom departement og komite i synet på hvilke grunnlinjepunkter som nå bør kunngjøres. Departementet reiste bare overfor komiteen det spørsmål om det ville være nødvendig og riktig å innhente nytt stortingsvedtak på dette ene punkt, hvor det skjer en viss omlegning. Men når komiteen enstemmig er kommet til det

resultat at så ikke er nødvendig, går jeg ut fra at Regjeringen må kunne kunngjøre denne grunnlinjepunktene, og at den da vil være fullt i samsvar med Stortingets vilje.

Alvestad: Jeg vil bare uttale at jeg slutter meg helt og fullt til det som utenriks- og konstitusjonskomiteens ordfører nå har lagt fram her. Det er en utretting som er absolutt riktig, og dekker også det syn som man har hatt på disse grenselinjene helt fra 1869.

Hambro: Jeg vil bare si at når komiteen mener at det ikke er nødvendig, og at det ikke engang ville være ønskelig, å innhente noen fornyet beslutning, er det fordi man ikke på noe hold vil skape det inntrykk at her skjer det noe som er nytt eller anderledes lagt til rette enn det som allerede er skjedd, eller at Regjeringen behøver noen ny fullmakt, som eventuelt kunne bli gjenstand for diskusjon for andre. Vi betrakter det som en selvfølgelighet, det som blir gjort, og mener at det bør ikke skapes på noe sted en fornemmelse av at dette er noe uregelrett.

Presidenten: Såvidt presidenten forstår, kreves det ikke noe vedtak, og redegjørelsen blir da å ta til etterretning.

Referat:

Kgl. meld. om bestemmelser om prisregulering ved utførsel av klippfisk av 1952 års produksjon.

Enst: Tilstilles finans- og tollkomiteen forsterket med 2 medlemmer av sjøfarts- og fiskerikomiteen, oppnevnt av denne.

Protokollen ble opplest og foranlediget ingen bemerkning.

Møtet hevet kl. 11,50.